ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 20.02.1998
COM(97) 725 τελικό

98/0056 (CNS)
98/0057 (CNS)
98/0058 (CNS)
98/0059 (CNS)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη διαβούλευση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας από τις εθνικές αρχές για τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων

Πρόταση Απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τα στατιστικά στοιχεία που θα χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κλείδας κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

Πρόταση Κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ)του Συμβουλίου για την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 260/68 περί καθορισμού των όρων και της διαδικασίας επιβολής του φόρου του θεσπισθέντος υπέρ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Πρόταση Κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ) του Συμβουλίου για την τροποποίηση του Κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) αριθ. 549/69 περί καθορισμού των κατηγοριών των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους οποίους εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 12, του άρθρου 13, δεύτερη παράγραφος, και του άρθρου 14 του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(υποβληθείσες από την Επιτροπή)

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου [ ]
σχετικά με τη διαβούλευση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας από τις εθνικές αρχές για τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης θα αρχίσει από την 1η Ιανουαρίου 1999. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα συσταθεί όταν οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων επιβεβαιώσουν, σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι, παράγραφος 4, της συνθήκης ΕΚ, ποια κράτη μέλη πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος. Η Επιτροπή προτείνει σχέδια πράξεων παραγώγου δικαίου σχετικά με τη λειτουργία στην πράξη του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

1. Γενικές παρατηρήσεις

Το άρθρο 105, παράγραφος 4, της Συνθήκης (και το άρθρο 4 α) του καταστατικού του ΕΣΚΤ), αναφέρει ότι η γνώμη της ΕΚΤ ζητείται «*από τις εθνικές αρχές για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της, εντός όμως των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 106, παράγραφος 6*».

Η πρωτοβουλία για τη θέσπιση νομοθετικών πράξεων βάσει του άρθρου 106, παράγραφος 6, μπορεί να αναληφθεί είτε από την Επιτροπή είτε από την ΕΚΤ. Ύστερα από διαβουλεύσεις μεταξύ της Επιτροπής, των κρατών μελών και του ΕΝΙ, αποφασίστηκε ότι η παρούσα απόφαση θα θεσπιστεί βάσει προτάσεως της Επιτροπής.

Στόχος του παρόντος σχεδίου απόφασης του Συμβουλίου είναι να διευκρινιστεί εντός ποιων ορίων και ποιων προϋποθέσεων οι αρχές των κρατών μελών πρέπει να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ σχετικά με κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της. Οι υποχρεώσεις είναι παρόμοιες με τις υποχρεώσεις που ισχύουν για τις εθνικές αρχές όσον αφορά τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του ΕΝΙ (απόφαση 93/717/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ας Νοεμβρίου 1993) [1]. Στόχος του σχεδίου απόφασης είναι να εξασφαλιστεί ότι η γνώμη της ΕΚΤ θα ζητείται στα αρχικά στάδια της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων έτσι ώστε να διαθέτει τον απαιτούμενο χρόνο για να διατυπώνει τις απόψεις της.

Η διαβούλευση όσον αφορά τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων είναι υποχρεωτική. Αυτός ο κανόνας δικαιολογείται από την επιθυμία να εξασφαλιστεί ότι η αρχή στην οποία έχουν ανατεθεί ορισμένα καθήκοντα στο νομισματικό και χρηματοπιστωτικό τομέα να μπορεί να διατυπώνει τη γνώμη της για τα μέτρα που σχεδιάζουν να λάβουν άλλοι οργανισμοί, είτε σε κοινοτικό είτε σε εθνικό επίπεδο, και τα οποία εμπίπτουν στον τομέα των

[1] ΕΕ L 332 της 31.12.1993, σ.14

αρμοδιοτήτων της. Η διαβούλευση περιλαμβάνει επίσης και τα εθνικά μέτρα εξαιτίας του γεγονότος ότι ενόψει της ΟΝΕ αυτά τα μέτρα μπορούν να έχουν κάποιο αντίκτυπο στην ενιαία νομισματική πολιτική. Η ΕΚΤ αξιολογεί κατά πόσο οι προτεινόμενες νομοθετικές διατάξεις συμβιβάζονται με τα καθήκοντά της: η ΕΚΤ θα παρέχει επίσης συμβουλές τεχνικού χαρακτήρα. Θα ενισχυθεί έτσι συνολικά η συνοχή των πολιτικών.

Σύμφωνα με τη διατύπωση του άρθρου 105, παράγραφος 4, είναι απαραίτητο να θεσπιστούν τα όρια και οι προϋποθέσεις για τη διαβούλευση της ΕΚΤ για τα σχέδια εθνικών νομοθετικών διατάξεων αλλά όχι και για τις κοινοτικές πράξεις.

Οι αρχές που διέπουν το παρόν σχέδιο αποφάσεως του Συμβουλίου είναι οι ακόλουθες:

- το σχέδιο αποσκοπεί στην εξεύρεση ισορροπίας μεταξύ αφενός της ανάγκης γνωστοποίησης της γνώμης της ΕΚΤ στους φορείς λήψεως αποφάσεων και αφετέρου στην αποτροπή κάθε υπερβολικού φόρτου εργασίας τόσο για την αρχή που ζητεί τη γνώμη της ΕΚΤ όσο και της ίδιας της ΕΚΤ.

- Η Συνθήκη επιβάλλει να ζητείται η γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της. Το σχέδιο απόφασης απαριθμεί πολλούς τομείς διαβουλεύσεων που σχετίζονται με τις αρμοδιότητες που ανατίθενται στην ΕΚΤ από τη Συνθήκη. Αυτή η προσέγγιση δεν απαλλάσσει τις εθνικές αρχές από την υποχρέωση να εξετάζουν κατά πόσο τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων που θεσπίζουν, ακόμη και αν δεν εντάσσονται σε έναν από τους απαριθμούμενους τομείς, μπορούν να εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της ΕΚΤ· ωστόσο, αυτή η απαρίθμηση αποσκοπεί κυρίως στο να αποφευχθεί μια χρονοβόρα διαδικασία διαβουλεύσεων.

- Λαμβάνονται επίσης υπόψη οι ιδιαιτερότητες των εθνικών συστημάτων των κρατών μελών. Παρέχεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να διοργανώνουν διαβουλεύσεις μεταξύ των διαφόρων αρχών τους και της ΕΚΤ ανάλογα με τις αντίστοιχες πρακτικές τους.

- Το σχέδιο απόφασης αποσκοπεί στην αύξηση της διαφάνειας και της νομικής ασφάλειας όσον αφορά τα δικαιώματα της ΕΚΤ και τις υποχρεώσεις των εθνικών αρχών.

2 Σχολιασμός των άρθρων

Άρθρο 1

Το άρθρο 1 ορίζει τις έννοιες «σχέδιο νομοθετικής διάταξης» και «συμμετέχοντα κράτη μέλη».

Αν τα «σχέδια νομοθετικών διατάξεων» ορίζονταν με τη στενή έννοια του όρου αυτό θα είχε σαν αποτέλεσμα να περιοριστεί το πεδίο εφαρμογής αυτού του άρθρου στους επίσημους νόμους τους οποίους επεξεργάζονται εν όψει της θέσπισής τους τα κοινοβούλια. Ωστόσο, αυτός ο περιοριστικός ορισμός δεν επελέγη για τρεις λόγους: πρώτον, δεν φαίνεται να ανταποκρίνεται στις προθέσεις των συντακτών της Συνθήκης οι οποίοι θα είχαν επιλέξει άλλη διατύπωση· δεύτερον, θα απέκλειε τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την ΕΚΤ· τρίτον, θα οδηγούσε πιθανότατα σε άνιση μεταχείριση των κρατών μελών, επειδή ένα μέτρο που θεσπίζεται

σε μια χώρα με τη μορφή νόμου μπορεί να λάβει σε άλλη χώρα διαφορετική νομική μορφή.

Το άρθρο 100 της συνθήκης ΕΚ προβλέπει ορισμένες κατευθυντήριες γραμμές ως προς το ζήτημα αυτό. Υποχρεώνει το Συμβούλιο να «εκδίδει οδηγίες για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών οι οποίες έχουν άμεση επίπτωση στην εγκαθίδρυση ή τη λειτουργία της κοινής αγοράς».

Θεωρείται γενικά ότι οι «νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις» είναι οι επίσημοι νόμοι που θεσπίζονται σύμφωνα με τους εθνικούς συνταγματικούς κανόνες καθώς και οι διατάξεις που απορρέουν από τους νόμους αυτούς. Αυτές οι διατάξεις χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι είναι γενικής εφαρμογής καθώς επίσης και από το γεγονός ότι διέπουν απροσδιόριστο αριθμό περιπτώσεων και απευθύνονται σε απροσδιόριστο αριθμό προσώπων (φυσικών ή νομικών).

Ως «διοικητικές διατάξεις» νοούνται γενικά οι διατάξεις που θεσπίζονται από δημόσιους φορείς και αφορούν υπεξούσιους φορείς. Η μνεία τέτοιων διατάξεων από το άρθρο 100 δικαιολογείται από το αντικείμενο του εν λόγω άρθρου που αποσκοπεί στην υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς. Φαίνεται ότι το άρθρο 15, παράγραφος 4, δεν επεκτείνει την υποχρέωση διαβούλευσης της ΕΚΤ σ' αυτές τις «διοικητικές διατάξεις».

Τα κριτήρια που επελέγησαν στο άρθρο 1 για τον ορισμό των «σχεδίων νομοθετικών διατάξεων» τυγχάνουν γενικής εφαρμογής, καλύπτουν δηλαδή απροσδιόριστο αριθμό περιπτώσεων και απροσδιόριστο αριθμό προσώπων.

Η δεύτερη παράγραφος ορίζει ότι τα σχέδια κανονιστικών διατάξεων που αποσκοπούν στην εφαρμογή των οδηγιών της ΕΕ δεν πρέπει να αποτελούν το αντικείμενο διαβουλεύσεων. Πράγματι, πριν από την οριστική έκδοση αυτών των οδηγιών θα έχει ήδη ζητηθεί η γνώμη της ΕΚΤ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 105, παράγραφος 4, πρώτη περίπτωση. Επιπλέον, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ενημερώνουν την Επιτροπή για την εφαρμογή αυτών των οδηγιών.

Άρθρο 2

Το άρθρο 2 απαριθμεί τους τομείς για τους οποίους πρέπει να ζητείται η γνώμη της ΕΚΤ. Αυτός ο κατάλογος πρέπει να ληφθεί υπόψη σε σχέση με τις αρμοδιότητες της ΕΚΤ όπως ορίζονται από το άρθρο 105 της Συνθήκης και από το άρθρο 3 του καταστατικού της. Ο κατάλογος δεν είναι ωστόσο εξαντλητικός.

Το παρόν σχέδιο απόφασης περιλαμβάνει διάφορες αλλαγές σε σχέση με την απόφαση 93/717/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με το ΕΝΙ. Αυτές οι τροποποιήσεις λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι η ΕΚΤ και το ΕΝΙ έχουν διαφορετικές αρμοδιότητες και ότι τα συμμετέχοντα κράτη μέλη και τα κράτη μέλη για τα οποία ισχύει η παρέκκλιση δεν έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις. Δεδομένου ότι το ECU θα πάψει να υφίσταται από την 1η Ιανουαρίου 1999, δεν θα υπάρχει πλέον λόγος διαβουλεύσεων σχετικά με το καθεστώς που θα το διέπει. Η αναφορά στις διασυνοριακές πράξεις στην περίπτωση που αναφέρεται στα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού καταργήθηκε, πράγμα το οποίο αντικατοπτρίζει καλύτερα τη διατύπωση του άρθρου 105, παράγραφος 2, της Συνθήκης.

Το άρθρο 2, παράγραφος 2, του σχεδίου απόφασης προβλέπει την υποχρέωση για τα συμμετέχοντα κράτη μέλη να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ σχετικά με τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων που αφορούν τα μέσα άσκησης της νομισματικής πολιτικής. Σύμφωνα με το άρθρο 44 του καταστατικού της ΕΚΤ, η ΕΚΤ αναλαμβάνει τα καθήκοντα του ΕΝΙ που πρέπει να συνεχίσουν να ασκούνται κατά το τρίτο στάδιο λόγω των παρεκκλίσεων που θα ισχύουν για ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Η απόφαση 93/717/ΕΚ του Συμβουλίου επιβάλλει στα κράτη μέλη να ζητούν τη γνώμη του ΕΝΙ για τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων που αφορούν τα μέσα της νομισματικής πολιτικής τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο άσκησης των αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί στο ΕΝΙ από το άρθρο 4, παράγραφος 1 και 2 του καταστατικού του. Μεταξύ άλλων, αυτές οι αρμοδιότητες περιλαμβάνουν ιδίως την προετοιμασία των μέσων και των διαδικασιών που είναι απαραίτητες για την εφαρμογή της ενιαίας νομισματικής πολιτικής.

Ο κατάλογος των τομέων για τους οποίους προβλέπεται διαβούλευση δεν είναι εξαντλητικός. Οι εθνικές αρχές θα ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για τις νομοθετικές διατάξεις που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με το άρθρο 105, παράγραφος 4, της Συνθήκης. Η έκτη περίπτωση του άρθρου 2 αυτής της απόφασης προβλέπει ότι οι εθνικές αρχές θα ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εφαρμόζεται στα χρηματοδοτικά ιδρύματα στο βαθμό που οι διατάξεις αυτές έχουν ουσιαστικό αντίκτυπο στη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και χρηματαγορών. Ωστόσο, αυτή η απαίτηση δεν προδικάζει την παρούσα εκχώρηση αρμοδιοτήτων και τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και την σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Αυτή η διακρίνιση είναι επιθυμητή για τους ακόλουθους λόγους:

- όσον αφορά την εφαρμογή της στα *συμμετέχοντα κράτη μέλη*, θα βοηθήσει την ΕΚΤ να εκπληρώνει ορθά την αποστολή της να ασκεί τη νομισματική πολιτική στη ζώνη ευρώ. Δεν ήταν ανάγκη να γίνει ρητή αναφορά στη σταθερότητα των αγορών και των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στο άρθρο 105, παράγραφος 2, δεδομένου ότι η άσκηση της νομισματικής πολιτικής συνδέεται στενά με την οργάνωση αυτών των αγορών και ιδρυμάτων. Τα μέσα της νομισματικής πολιτικής επηρεάζουν την κατάσταση ρευστότητας των μεμονωμένων ιδρυμάτων και, ως εκ τούτου, αφορούν τομείς που υπάγονται στην αρμοδιότητα των εποπτικών αρχών. Ταυτόχρονα, τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνουν οι αρμόδιες εποπτικές αρχές έναντι ορισμένων ιδρυμάτων επηρεάζουν την ικανότητά τους να δημιουργούν λογιστικό χρήμα και επηρεάζουν συνεπώς έμμεσα τη ρευστότητα στην οικονομία.

- Αυτή η διάταξη εφαρμόζεται *στα κράτη μέλη για τα οποία ισχύει παρέκκλιση* επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 44 του καταστατικού της ΕΚΤ, η τελευταία αναλαμβάνει τα καθήκοντα του ΕΝΙ τα οποία, λόγω των παρεκκλίσεων πρέπει να συνεχίσουν να ασκούνται κατά το τρίτο στάδιο.

Άρθρο 3

Η διαβούλευση της ΕΚΤ δεν πρέπει να παρατείνει υπέρ του δέοντος τις εθνικές νομοθετικές διαδικασίες. Για να μπορούν να τηρούν ευκολότερα το χρονοδιάγραμμά τους, οι εθνικές αρχές πρέπει να έχουν την ευχέρεια να τάσσουν στην ΕΚΤ, εφόσον το κρίνουν αναγκαίο, προθεσμία για τη διατύπωση της γνώμης της. Η προθεσμία του ενός μηνός λαμβάνει υπόψη τόσο τα συμφέροντα των εθνικών αρχών όσο και της ΕΚΤ. Μετά

την πάροδο αυτής της προθεσμίας, η έλλειψη γνωμοδότησης δεν θα μπορεί να παρεμποδίσει την συνέχιση της εθνικής νομοθετικής διαδικασίας.

Αυτό το άρθρο προβλέπει τη δυνατότητα, σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, περιορισμού της προβλεφθείσας προθεσμίας. Επιτρέπει έτσι στην ΕΚΤ να ζητεί την παράταση της προθεσμίας κατά τέσσερις εβδομάδες.

Άρθρο 4

Λαμβανομένης υπόψη της πολυμορφίας των νομικών συστημάτων, κάθε κράτος μέλος πρέπει να διαθέτει τη μεγαλύτερη δυνατή ελευθερία όσον αφορά τον προσδιορισμό των πρακτικών ρυθμίσεων για τη διαβούλευση της ΕΚΤ. Κάθε κράτος μέλος πρέπει να αποφασίσει σε εσωτερικό επίπεδο ποιες είναι οι απαιτούμενες διατάξεις για να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με το παρόν σχέδιο απόφασης.

Το άρθρο 4 ορίζει επίσης ποια είναι η αρχή της οποίας τη γνώμη υποχρεούται να ζητεί η ΕΚΤ όταν περισσότερες της μιας αρχής παρεμβαίνουν στη νομοθετική διαδικασία. Η επεξεργασία των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων γίνεται συχνά από άλλη αρχή από εκείνη που θεσπίζει την οριστική απόφαση (για παράδειγμα, η κυβέρνηση προτείνει και το Κοινοβούλιο εγκρίνει τους νόμους· ή ένας υπεξούσιος φορέας προετοιμάζει μια κανονιστική ρύθμιση η οποία τίθεται σε ισχύ από το αρμόδιο Υπουργείο). Τίθεται συνεπώς το ερώτημα ποιος πρέπει να ζητεί τη γνώμη της ΕΚΤ.

Στις προαναφερόμενες περιπτώσεις, η γνώμη της ΕΚΤ πρέπει να ζητείται από την αρχή που επεξεργάστηκε ή πρότεινε το κείμενο, επειδή η ΕΚΤ πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις της σε ένα σχετικά πρώιμο στάδιο της νομοθετικής διαδικασίας έτσι ώστε η γνώμη της να μπορεί να λαμβάνεται ευκολότερα υπόψη. Επιπλέον, στην περίπτωση των επίσημων νόμων, αυτό θα επιτρέψει στα κοινοβούλια των κρατών μελών να μην ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ. Σύμφωνα με το άρθρο 4, η γνώμη της ΕΚΤ κοινοποιείται, μαζί με την πρόταση, στην αρχή η οποία εκδίδει το κείμενο.

Άρθρο 5

Η υποχρέωση των εθνικών αρχών να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ ισχύει από την αρχή του τρίτου σταδίου (βλέπε άρθρο 109 Ε, παράγραφος 3), δηλαδή από την 1η Ιανουαρίου 1999. Η παρούσα απόφαση θα αρχίσει συνεπώς να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1999. Το ΕΝΙ, του οποίου η γνώμη πρέπει να ζητείται σύμφωνα με την απόφαση 93/717/ΕΚ του Συμβουλίου, θα καταργηθεί μετά τη σύσταση της ΕΚΤ, δηλαδή πολλούς μήνες από την έναρξη του τρίτου σταδίου. Η απόφαση 93/717/ΕΚ του Συμβουλίου πρέπει συνεπώς να εφαρμόζεται πέραν της ημερομηνίας ίδρυσης της ΕΚΤ και μέχρι την έναρξη του τρίτου σταδίου, ημερομηνία μετά από την οποία ο φορέας του οποίου πρέπει να ζητείται η γνώμη θα είναι η ΕΚΤ. Η διατύπωση γνώμης για τα νομοσχέδια είναι μία από τις αρμοδιότητες του ΕΝΙ η οποία θα περιέλθει στην ΕΚΤ σύμφωνα με το άρθρο 109Λ, παράγραφος 2. Αυτή η διευκρίνιση γίνεται στην 8η αιτιολογική αναφορά. Το άρθρο 5, παράγραφος 2, προβλέπει ότι η απόφαση 93/717/ΕΚ του Συμβουλίου θα καταργηθεί στην αρχή του τρίτου σταδίου.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου | |
σχετικά με τη διαβούλευση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας από τις εθνικές αρχές για τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, 98/0056 (CNS)

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 105, παράγραφος 4 και 106, παράγραφος 6, και τα άρθρα 4 και 42 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας,

την πρόταση της Επιτροπής[2],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[3],

τη γνώμη της [Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας] του [Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος][4],

Εκτιμώντας:

(1) ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στο εξής καλουμένη «ΕΚΤ», θα συσταθεί μόλις διοριστεί η εκτελεστική της επιτροπή·

(2) ότι η Συνθήκη ορίζει ότι οι εθνικές αρχές ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της· ότι το Συμβούλιο ορίζει τα όρια και τις προϋποθέσεις αυτής της διαβούλευσης·

(3) ότι αυτή η υποχρέωση διαβούλευσης που επιβάλλεται στις αρχές των κρατών μελών δεν θίγει τις αρμοδιότητες των εθνικών αρχών στους τομείς που αποτελούν το αντικείμενο των εν λόγω σχεδίων· ότι τα κράτη μέλη πρέπει να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε νομοσχέδιο που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με το άρθρο 105, παράγραφος 4, της Συνθήκης· ότι ο κατάλογος των τομέων που αναφέρονται στο άρθρο 2 της παρούσας απόφασης δεν είναι εξαντλητικός· ότι η έκτη περίπτωση του άρθρου 2 αυτής της απόφασης δεν θίγει την παρούσα εκχώρηση αρμοδιοτήτων όσον αφορά για τις πολιτικές που σχετίζονται την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

(4) ότι τα νομισματικά καθήκοντα και πράξεις του ΕΣΚΤ ορίζονται στο καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ· ότι οι κεντρικές τράπεζες των συμμετεχόντων κρατών μελών αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του ΕΣΚΤ και ενεργούν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες της ΕΚΤ. Ότι κατά τη διάρκεια του τρίτου σταδίου της ΟΝΕ, οι

---

[2] ΕΕ αριθ. .....

[3] ΕΕ αριθ. ....

[4] Αν η διαβούλευση πραγματοποιηθεί πριν τη σύσταση της ΕΚΤ, θα ζητηθεί η γνώμη του ΕΝΙ, σύμφωνα με το άρθρο 109 ΣΤ, παράγραφος 8, της συνθήκης ΕΚ.

αρχές των μη συμμετεχόντων κρατών μελών πρέπει να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που αφορά τα μέσα της νομισματικής πολιτικής·

(5) ότι για όσο χρονικό διάστημα ένα κράτος μέλος δεν συμμετέχει στη νομισματική πολιτική του ΕΣΚΤ, αυτή η απόφαση δεν αφορά τις αποφάσεις που λαμβάνονται από τις αρχές αυτού του κράτους μέλους στο πλαίσιο της εφαρμογής της νομισματικής του πολιτικής·

(6) ότι η διαβούλευση με την ΕΚΤ δεν πρέπει να παρατείνει υπέρ του δέοντος τις διαδικασίες για την έγκριση σχεδίων νομοθετικών διατάξεων στα κράτη μέλη· ότι, ωστόσο, οι προθεσμίες που διαθέτει η ΕΚΤ για να διατυπώσει τη γνώμη της πρέπει να της επιτρέπουν να εξετάζει με την απαιτούμενη προσοχή τα διαβιβαζόμενα κείμενα· ότι, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις κατεπείγοντος, για παράδειγμα λόγω της ευαισθησίας της αγοράς, τα κράτη μέλη μπορούν να τάσσουν προθεσμία κατώτερη του μηνός· ότι, ιδίως στην περίπτωση αυτή, πρέπει να διεξάγεται διάλογος μεταξύ των εθνικών αρχών και της ΕΚΤ ώστε να μπορούν να ληφθούν υπόψη τα εκατέρωθεν συμφέροντα·

(7) ότι σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 8 του πρωτοκόλλου αριθμός 11, η παρούσα απόφαση δεν εφαρμόζεται στο Ηνωμένο Βασίλειο της Ηνωμένης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας μέχρις ότου η χώρα αυτή μεταβεί στο τρίτο στάδιο·

(8) ότι μεταξύ της ημερομηνίας συστάσεως της ΕΚΤ και της ενάρξεως του τρίτου σταδίου, οι εθνικές αρχές πρέπει να ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ σύμφωνα με την απόφαση 97/717/ΕΚ του Συμβουλίου και του άρθρου 109Λ, παράγραφος 2, της Συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ·

Άρθρο 1

1. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης:

ως συμμετέχων κράτος μέλος νοείται ένα κράτος μέλος που έχει υιοθετήσει το ενιαίο νόμισμα σύμφωνα με τη Συνθήκη·

ως σχέδια νομοθετικών διατάξεων νοούνται τα σχέδια διατάξεων υποχρεωτικού χαρακτήρα που έχουν γενική εφαρμογή στο σύνολο του εδάφους κράτους μέλους, θεσπίζουν κανόνες για αόριστο αριθμό περιπτώσεων και απευθύνονται σε αόριστο αριθμό φυσικών ή νομικών προσώπων.

2. Τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων κατά την έννοια της παραγράφου 1 δεν περιλαμβάνουν τα σχέδια διατάξεων που έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την μεταφορά ή τη συνέχιση της εφαρμογής των κοινοτικών οδηγιών στο εσωτερικό δίκαιο των κρατών μελών

Άρθρο 2

1. Οι αρχές των κρατών μελών ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με τη Συνθήκη, ιδίως όσον αφορά:

– τα νομισματικά θέματα,

τα μέσα πληρωμής,

τις εθνικές κεντρικές τράπεζες,

τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή στατιστικών στοιχείων σχετικά με το νομισματικό, χρηματοπιστωτικό και τραπεζικό τομέα, καθώς και σχετικά με τα συστήματα πληρωμών και το ισοζύγιο πληρωμών,

- τα συστήματα συμψηφισμού και πληρωμών,

- τους κανόνες που εφαρμόζονται στα χρηματοδοτικά ιδρύματα, εφόσον επηρεάζουν τη σταθερότητα των εν λόγω χρηματοδοτικών οργανισμών και χρηματαγορών

2. Εκτός από τις διατάξεις της ανωτέρω παραγράφου, οι αρχές των κρατών μελών που δεν είναι συμμετέχοντα κράτη μέλη, ζητούν τη γνώμη της ΕΚΤ για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που αφορά τα μέσα της νομισματικής πολιτικής.

3. Μόλις παραλάβει σχέδιο νομοθετικής διάταξης, η ΕΚΤ γνωστοποιεί στις εθνικές αρχές που ζητούν τη γνώμη της κατά πόσον το εν λόγω σχέδιο εμπίπτει στον τομέα των αρμοδιοτήτων της.

Άρθρο 3

1. Οι αρχές των κρατών μελών που επεξεργάζονται σχέδιο νομοθετικής διάταξης μπορούν, εφόσον το θεωρούν αναγκαίο, να θέσουν στην ΕΚΤ προθεσμία για τη διατύπωση της γνώμης της η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός μηνός από την ημερομηνία κατά την οποία κοινοποιείται η σχετική αίτηση γνωμοδότησης στον πρόεδρο της ΕΚΤ.

2. Η προβλεπόμενη προθεσμία μπορεί να περιοριστεί σε περίπτωση κατεπείγοντος. Στην περίπτωση αυτή, η αρχή που ζητεί τη γνώμη αναφέρει τους λόγους για τους οποίους υφίσταται επείγουσα ανάγκη.

3. Η ΕΚΤ μπορεί να ζητήσει εγκαίρως την παράταση της προθεσμίας για 4 εβδομάδες κατ? ανώτατο όριο. Η αρχή η οποία ζητεί τη γνώμη δεν μπορεί να απορρίψει αυτό το αίτημα χωρίς εύλογη αιτία.

4. Μετά την εκπνοή της ταχθείσας προθεσμίας, η εθνική αρχή μπορεί να αποφασίσει χωρίς τη γνώμη της ΕΚΤ. Ωστόσο, εάν η γνώμη της ΕΚΤ παραληφθεί μετά την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να γνωστοποιηθεί στις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 4.

Άρθρο 4

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την αποτελεσματική τήρηση της παρούσας απόφασης. Για το σκοπό αυτό, μεριμνά ώστε η γνώμη της ΕΚΤ να ζητείται εγκαίρως, για να την έχει στη διάθεσή της η αρχή που προπαρασκευάζει νομοθετική διάταξη πριν λάβει απόφαση ως προς την ουσία, και γνωστοποιεί επίσης τη γνώμη της ΕΚΤ στην αρχή που θα κληθεί να εγκρίνει τη διάταξη, εφόσον η αρχή αυτή είναι διαφορετική από εκείνη που την προπαρασκεύασε.

Άρθρο 5

1. Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1999.

2. Η απόφαση 93/717/ΕΚ του Συμβουλίου καταργείται από την 1η Ιανουαρίου του 1999.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Πρόταση Απόφασης του Συμβουλίου [ ]
σχετικά με τα στατιστικά στοιχεία που θα χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κλείδας κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης θα αρχίσει την 1η Ιανουαρίου 1999. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα συσταθεί όταν οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων θα έχουν επιβεβαιώσει, σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι κεφάλαιο, παράγραφος 4, της συνθήκης ΕΚ, ποια κράτη μέλη πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος. Η Επιτροπή προτείνει σχέδια πράξεων παραγώγου δικαίου σχετικά με τη λειτουργία στην πράξη του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

1. Γενικές παρατηρήσεις

Η κλείδα κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) καθορίζει επίσης το μερίδιο κάθε κεντρικής τράπεζας στα συναλλαγματικά διαθέσιμα, τη στάθμιση των ψήφων στο διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ για τα χρηματοπιστωτικά ζητήματα και ιδίως την κατανομή των χρηματικών εσόδων του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) στο σύνολό τους μεταξύ των Εθνικών Κεντρικών Τραπεζών.

Η Επιτροπή ή η ΕΚΤ μπορούν να αναλάβουν νομοθετικές πρωτοβουλίες χρησιμοποιώντας ως νομική βάση το άρθρο 106, παράγραφος 6. Ύστερα από διαβουλεύσεις μεταξύ της Επιτροπής, των κρατών μελών και του ΕΝΙ, επήλθε συμφωνία ότι αυτή η απόφαση θα εγκριθεί βάσει προτάσεως της Επιτροπής.

Σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 1, του καταστατικού του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, η στάθμιση που αποδίδεται σε κάθε εθνική κεντρική Τράπεζα ισούται με το άθροισμα του 50% του μεριδίου συμμετοχής του οικείου κράτους μέλους στον πληθυσμό της Κοινότητας κατά το προτελευταίο έτος πριν από την ίδρυση του ΕΣΚΤ και του 50% του μεριδίου συμμετοχής του οικείου κράτους μέλους στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν της Κοινότητας σε τιμές αγοράς όπως μετρήθηκε κατά την πενταετία που προηγείται του προτελευταίου έτους πριν από την ίδρυση του ΕΣΚΤ. Οι εθνικές κεντρικές τράπεζες έχουν ήδη πραγματοποιήσει εισφορές στους χρηματοδοτικούς πόρους του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος (ΕΝΙ) σύμφωνα με την κλείδα κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο της ΕΚΤ (άρθρο 16, παράγραφος 2, του καταστατικού του ΕΝΙ). Οι κανόνες οι σχετικοί με τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τους πόρους του ΕΝΙ εκδόθηκαν από το Συμβούλιο το 1993[5].

Η εν λόγω απόφαση του Συμβουλίου αφορά τους κανόνες που πρέπει να ακολουθεί η Επιτροπή για να παρέχει τα στατιστικά στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον υπολογισμό της εν λόγω κλείδας κατανομής. Οι κανόνες περιλαμβάνουν τον ορισμό και την πηγή των στατιστικών στοιχείων σχετικά με το ΑΕΠ και τον πληθυσμό που πρέπει

---

[5] Απόφαση 93/716/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ας Νοεμβρίου 1993, ΕΕ αριθ. L 332 της 31.12.1993, σ. 12.

να χρησιμοποιούνται καθώς και τη μέθοδο υπολογισμού. Οι διατάξεις της παρούσας απόφασης του Συμβουλίου βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στις διατάξεις που ισχύουν για το ΕΝΙ βάσει της αποφάσεως του Συμβουλίου 93/716/ΕΚ.

Όταν ιδρυθεί η ΕΚΤ, θα πρέπει να υπολογίσει αυτή την κλείδα κατανομής στρογγυλεύοντας τα ποσοστά που προκύπτουν από την παρούσα απόφαση στο αμέσως ανώτερο ακέραιο πολλαπλάσιο του 0,05%, σύμφωνα με την τελευταία φράση του άρθρου 29, παράγραφος 1, του καταστατικού του ΕΣΚΤ. Τα στοιχεία που είναι απαραίτητα πρέπει να κοινοποιηθούν στο ΕΝΙ πριν από την ημερομηνία σύστασης της ΕΚΤ. Η κλείδα κατανομής μπορεί να αναπροσαρμόζεται ανά πενταετία.

2. Σχολιασμός των άρθρων

Άρθρο 1

Το άρθρο 1 ορίζει το αντικείμενο της απόφασης. Στο πλαίσιο μιας περιοριστικής ερμηνείας, οι κανόνες που διέπουν την κοινοποίηση των στατιστικών στοιχείων θα αναφέρουν μόνον τους ορισμούς και την πηγή των στοιχείων που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον πληθυσμό και το ΑΕΠ. Ωστόσο, ανακύπτουν αναπόφευκτα μεθοδολογικά προβλήματα μεταξύ της παροχής των στοιχείων για τις μεμονωμένες χώρες και τον υπολογισμό των ποσοστών· η παρούσα απόφαση καλύπτει επίσης αυτά τα μεθοδολογικά ζητήματα με στόχο την επίτευξη συνοχής και ακρίβειας.

Άρθρο 2

Οι κατάλληλοι ορισμοί του πληθυσμού και του ΑΕΠ είναι οι ορισμοί του ευρωπαϊκού συστήματος ολοκληρωμένων οικονομικών λογαριασμών (ΕΣΟΛ). Για να μην υπάρχει αμφιβολία ως προς την έκδοση του ΕΣΟΛ που πρέπει να χρησιμοποιείται (ΕΣΟΛ 79 ή ΕΣΟΛ 95), διευκρινίζεται ότι η κατάλληλη έκδοση είναι η έκδοση που χρησιμοποιείται για την εφαρμογή της οδηγίας 89/130/ΕΟΚ (οδηγία για το ΑΕΠ). Το 1998, θα είναι το ΕΣΟΛ 79.

Άρθρο 3

Στο βαθμό που τα αριθμητικά στοιχεία για το ΑΕΠ αφορούν ένα έτος, τα στοιχεία για τον πληθυσμό που τους αντιστοιχούν πρέπει να αντιπροσωπεύουν το μέσο όρο του συνολικού πληθυσμού για ολόκληρο το έτος.

Άρθρο 4

Αυτό το άρθρο ορίζει τα στοιχεία τα σχετικά με το ΑΕΠ. Τα πέντε τελευταία έτη που προηγούνται του προτελευταίου έτους πριν από την ίδρυση της ΕΚΤ είναι το 1991, 1992, 1993, 1994 και 1995.

Άρθρο 5

Η Επιτροπή (Eurostat) συλλέγει τα στοιχεία για τον πληθυσμό σύμφωνα με τις διαδικασίες που έχουν καθοριστεί. Η Επιτροπή για να εξασφαλίσει την εγκυρότητα αυτών των στοιχείων θα τα υποβάλλει στην επιτροπή στατιστικών προγραμμάτων.

Άρθρο 6

Τα στοιχεία σχετικά με το ΑΕΠ σε τιμές αγοράς για τα έτη 1991 έως 1995 προκύπτουν από την εφαρμογή της οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με την εναρμόνιση της επεξεργασίας των στοιχείων για το ΑΕΠ σε τιμές αγοράς. Αυτά τα στοιχεία επικυρώνονται από την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 6 της οδηγίας.

Άρθρο 7

Αυτό το άρθρο προσδιορίζει τον τρόπο υπολογισμού των μεριδίων των διαφόρων κρατών μελών στον πληθυσμό και στο ΑΕΠ της Κοινότητας.

Άρθρο 8

Αυτό το άρθρο ορίζει τον τρόπο υπολογισμού της στάθμισης των κρατών μελών στην κλείδα κατανομής.

Άρθρο 9

Αυτό το άρθρο ορίζει τους κανόνες στρογγύλευσης που εφαρμόζονται.

Άρθρο 10

Αυτό το άρθρο υποχρεώνει την Επιτροπή να ανακοινώνει τα στοιχεία στο ΕΝΙ πριν από την ίδρυση της ΕΚΤ.

Πρόταση Απόφασης του Συμβουλίου | |
σχετικά με τα στατιστικά στοιχεία που θα χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κλείδας κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

98/0057 (CNS)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη :

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το Άρθρο 106, παράγραφος 6, και τα Άρθρα 29, παράγραφος 2, και 42 του προσαρτημένου στην εν λόγω Συνθήκη Πρωτοκόλλου για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος,

Εκτιμώντας

(1) ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στο εξής καλούμενη "η ΕΚΤ", θα ιδρυθεί όταν διορισθεί η Εκτελεστική Επιτροπή της ·

(2) ότι το κεφάλαιο της ΕΚΤ, που καθίσταται λειτουργικό κατά την ίδρυσή της, ανέρχεται σε 5 δισ. ECU ·

(3) ότι μόνοι εγγεγραμμένοι μεριδιούχοι και κάτοχοι του κεφαλαίου της ΕΚΤ είναι οι Εθνικές Κεντρικές Τράπεζες ·

(4) ότι η κλείδα κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο της ΕΚΤ θα καθοριστεί όταν ιδρυθεί η ΕΚΤ ·

(5) ότι τα στατιστικά στοιχεία που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κλείδας κατανομής παρέχονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τους κανόνες που εγκρίνει το Συμβούλιο ·

(6) ότι πρέπει να προσδιοριστούν η φύση και οι πηγές των στοιχείων που χρησιμοποιούνται καθώς και η μέθοδος υπολογισμού της στάθμισης των εθνικών κεντρικών τραπεζών στην κλείδα κατανομής ·

(7) ότι η Οδηγία 89/130/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου της 13ης Φεβρουαρίου 1989 για την εναρμόνιση του καθορισμού του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος σε τιμές αγοράς θεσπίζει μια διαδικασία έγκρισης των στοιχείων που αφορούν το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε τιμές αγοράς από τα κράτη μέλη · ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο προς διαβίβαση των στοιχείων αυτών στην Επιτροπή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ :

Άρθρο 1

Τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κλείδας κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας παρέχονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στα ακόλουθα Άρθρα.

Άρθρο 2

Ο πληθυσμός και το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε τιμές αγοράς, το οποίο στο εξής αναφέρεται ως "ΑΕΠ τ.α.", καθορίζονται σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Οικονομικών Λογαριασμών (ΕΣΟΛ) που χρησιμοποιείται για την εφαρμογή της Οδηγίας 89/130/ΕΟΚ, Ευρατόμ. Το ΑΕΠ τ.α. είναι το οριζόμενο στο Άρθρο 2 της Οδηγίας 89/130/ΕΟΚ, Ευρατόμ.

Άρθρο 3

Τα στοιχεία σχετικά με τον πληθυσμό αφορούν το έτος 1996. Χρησιμοποιείται ο μέσος όρος του συνολικού πληθυσμού για ολόκληρο το έτος σύμφωνα με τη σύσταση του ΕΣΟΛ.

Άρθρο 4

Τα στοιχεία σχετικά με το ΑΕΠ τ.α. αφορούν κάθε έτος από το 1991 έως το 1995 και εκφράζονται για κάθε κράτος μέλος στο αντίστοιχο εθνικό νόμισμα σε τρέχουσες τιμές.

Άρθρο 5

Η Επιτροπή (Eurostat) συλλέγει τα στοιχεία τα σχετικά με τον πληθυσμό από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Τα σχετικά με το ΑΕΠ τ.α. στοιχεία για τα έτη 1991 έως 1995 προκύπτουν από την εφαρμογή της Οδηγίας 89/130/ΕΟΚ, Ευρατόμ.

Άρθρο 7

1. Το μερίδιο συμμετοχής ενός κράτους μέλους στον πληθυσμό της Κοινότητας αντιστοιχεί στο μερίδιο συμμετοχής του στο άθροισμα των πληθυσμών των κρατών μελών, εκφρασμένο ποσοστιαία.

2. Τα εκφρασμένα σε εθνικό νόμισμα στοιχεία για το ΑΕΠ τ.α. κάθε έτους και κάθε κράτους μέλους μετατρέπονται σε στοιχεία εκφρασμένα σε ECU. Η τιμή συναλλάγματος που χρησιμοποιείται προς το σκοπό αυτό είναι ο μέσος όρος των τιμών συναλλάγματος όλων των εργάσιμων ημερών του έτους . Η ημερήσια τιμή συναλλάγματος είναι η τιμή που υπολογίζει η Επιτροπή και δημοσιεύεται στη σειρά C *της Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Το μερίδιο συμμετοχής ενός κράτους στο ΑΕΠ τ.α. της Κοινότητας είναι το μερίδιο συμμετοχής του στο άθροισμα του ΑΕΠ τ.α. των κρατών μελών για πέντε έτη, εκφρασμένο ποσοστιαία.

Άρθρο 8

Η στάθμιση που δίδεται σε μία εθνική κεντρική τράπεζα για την κλείδα κατανομής αποτελεί τον αριθμητικό μέσο όρο των μεριδίων συμμετοχής του αντίστοιχου κράτους μέλους στον πληθυσμό και το ΑΕΠ τ.α. της Κοινότητας.

Άρθρο 9

Τα διάφορα στάδια υπολογισμού βασίζονται σε αριθμητικά στοιχεία επαρκή για να διασφαλιστεί η ακρίβειά τους. Η στάθμιση των εθνικών κεντρικών τραπεζών στην κλείδα κατανομής εκφράζεται με τετραψήφιο δεκαδικό αριθμό.

Άρθρο 10

Τα αναφερόμενα στην παρούσα Απόφαση στοιχεία κοινοποιούνται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα πριν από την ημερομηνία ίδρυσης της ΕΚΤ.

Βρυξέλλες, ...

Πρόταση Κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) του Συμβουλίου για την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 260/68 περί καθορισμού των όρων και της διαδικασίας επιβολής του φόρου του θεσπισθέντος υπέρ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης θα αρχίσει την 1η Ιανουαρίου 1999. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα συσταθεί όταν οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων θα έχουν επιβεβαιώσει, σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι κεφάλαιο, παράγραφος 4, της συνθήκης ΕΚ, ποια κράτη μέλη πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος. Η Επιτροπή προτείνει σχέδια πράξεων παραγώγου δικαίου σχετικά με τη λειτουργία στην πράξη του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Γενικές παρατηρήσεις

Σύμφωνα με το Άρθρο 40 του Καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Καταστατικό ΕΣΚΤ), η ΕΚΤ απολαύει στην επικράτεια των κρατών μελών των αναγκαίων προνομίων και ασυλιών για την εκπλήρωση της αποστολής της, υπό τους όρους που καθορίζονται στο Πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Σύμφωνα με το άρθρο 23 του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών[6] , το Πρωτόκολλο περί Προνομίων και Ασυλιών εφαρμόζεται :

- στην ΕΚΤ ως οργάνου ·
- στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΚΤ ·
- στα μέλη του Γενικού Συμβουλίου της ΕΚΤ ·
- στα μέλη του προσωπικού της ΕΚΤ.

Αυτό σημαίνει ότι όλα τα άρθρα του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών εφαρμόζονται άμεσα στην ΕΚΤ, εξαιρουμένου του άρθρου 15 το οποίο ορίζει ότι το Συμβούλιο (των Υπουργών) καθορίζει το καθεστώς των κοινωνικών παροχών. Ως τμήμα των όρων απασχόλησης, το καθεστώς των κοινωνικών παροχών πρέπει να καθοριστεί από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ.

Ορισμένα άρθρα του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών εφαρμόζονται χωρίς να είναι απαραίτητη η θέσπιση συμπληρωματικών μέτρων, για παράδειγμα το άρθρο 1 (απαραβίαστο των χώρων και των κτιρίων), το άρθρο 6 (για την υπηρεσιακή επικοινωνία μεταχείριση που επιφυλάσσεται στις διπλωματικές αποστολές) και το άρθρο 7 (έγκυρα πιστοποιητικά κυκλοφορίας). Πολλές διατάξεις του πρωτοκόλλου απαιτούν τη θέσπιση διατάξεων παραγώγου δικαίου για να εξασφαλισθεί η εφαρμογή τους. Μία από

---

[6] Το Άρθρο 23 ενσωματώθηκε από το Πρωτόκολλο (αριθ.7) το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη ΕΚ για την τροποποίηση του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

αυτές τις διατάξεις είναι το Άρθρο 13 σύμφωνα με το οποίο επί των αποδοχών, μισθών και αμοιβών που καταβάλλουν οι Κοινότητες στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό τους, επιβάλλεται φόρος υπέρ των Κοινοτήτων σύμφωνα με τους όρους και τη διαδικασία που καθορίζονται από το Συμβούλιο προτάσει της Επιτροπής.

Το παρόν σχέδιο προτάσεως αποσκοπεί στην αντικατάσταση των αναφορών στο ΕΝΙ με αναφορές στην ΕΚΤ στον κατάλογο των οργάνων των οποίων οι υπάλληλοι υπόκεινται στην επιβολή φόρου υπέρ των Κοινοτήτων υπό τους όρους και σύμφωνα με την διαδικασία που καθορίζονται από το Συμβούλιο. Για το σκοπό αυτό πρέπει να αντικατασταθεί το άρθρο 12α του Κανονισμού αριθμ. 260/68 από μία νέα διάταξη. Ο τροποποιημένος κανονισμός θα αρχίσει να ισχύει από την ημερομηνία ίδρυσης της ΕΚΤ.

Σχολιασμός του Άρθρου 1

Αυτό το άρθρο επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με το σύστημα επιβολής φόρου (στο προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων και, μέχρι την κατάργησή του, του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος) έτσι ώστε να συμπεριληφθούν στον εν λόγω κανονισμό τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και του Γενικού Συμβουλίου της ΕΚΤ, τα μέλη του προσωπικού της και οι δικαιούχοι συντάξεων.

Η κατάσταση της ΕΚΤ είναι ανάλογη με εκείνη του ΕΝΙ . Δεν πρόκειται για κοινοτικά όργανα κατά την έννοια του άρθρου 4 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αλλά τόσο η ΕΚΤ όσο και το ΕΝΙ απολαύουν των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Οι διατάξεις που θεσπίστηκαν για το ΕΝΙ χρησίμευσαν ως υπόδειγμα για την εφαρμογή στην ΕΚΤ του κοινοτικού συστήματος επιβολής φόρου.

Σύμφωνα με το άρθρο 109 Λ, παράγραφος 2, το ΕΝΙ τίθεται υπό εκκαθάριση μόλις ιδρυθεί η ΕΚΤ. Σύμφωνα με το άρθρο 23 του καταστατικού του ΕΝΙ, όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού του ΕΝΙ μεταβιβάζονται αυτομάτως στην ΕΚΤ. Η διάταξη για το ΕΝΙ στον Κανονισμό αριθμ. 260/68 μπορεί έτσι να αντικατασταθεί από τη διάταξη για την ΕΚΤ.

Πρόταση Κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ)του Συμβουλίου για την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 260/68 περί καθορισμού των όρων και της διαδικασίας επιβολής του φόρου του θεσπισθέντος υπέρ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, 98/0058(CNS)

Έχοντας υπόψη :

τη συνθήκη για την ίδρυση Ενιαίου Συμβουλίου και Ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

το Πρωτόκολλο περί των Προνομίων και των Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως τα Άρθρα 13 και 23,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος,

(1) ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στο εξής καλουμένη «ΕΚΤ», θα συσταθεί μόλις διοριστεί η εκτελεστική της επιτροπή·

(2) εκτιμώντας ότι είναι σκόπιμο να επεκταθεί η εφαρμογή του φόρου υπέρ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπό τους όρους και τη διαδικασία που προβλέπονται στον Κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατομ, ΕΚΑΧ) αριθμ. 260/68[7] , στις αποδοχές, μισθούς και αμοιβές των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και του Γενικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του προσωπικού της· ότι η εφαρμογή αυτού του φόρου στο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα καθίσταται άνευ αντικειμένου όταν το ΕΝΙ τεθεί υπό εκκαθάριση ·

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ

Άρθρο 1

Το άρθρο 12α του Κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατομ, ΕΚΑΧ) αριθμ. 260/68 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο :

"Άρθρο 12α

Ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και του Γενικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, στα μέλη του προσωπικού της και στους δικαιούχους των συντάξεων που καταβάλλονται από την Τράπεζα και περιλαμβάνονται στις κατηγορίες που προσδιορίζονται από το Συμβούλιο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 16, πρώτο εδάφιο, του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών, όσον αφορά τις αποδοχές, τους μισθούς και τις λοιπές αμοιβές, καθώς και τις συντάξεις αναπηρίας, αρχαιότητας και επιζώντων που καταβάλλονται από την Τράπεζα. "

---

[7] Επίσημη Εφημερίδα αριθμ. L 56 της 4.3.1968, σ. 8-10

Άρθρο 2

Ο παρών Κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Ο παρών Κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Πρόταση Κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ) του Συμβουλίου για την τροποποίηση του Κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) αριθ. 549/69 περί καθορισμού των κατηγοριών των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους οποίους εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 12, του άρθρου 13, δεύτερη παράγραφος, και του άρθρου 14 του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης θα αρχίσει την 1η Ιανουαρίου 1999. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα συσταθεί όταν οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων θα έχουν επιβεβαιώσει, σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι κεφάλαιο, παράγραφος 4, της συνθήκης ΕΚ, ποια κράτη μέλη πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος. Η Επιτροπή προτείνει σχέδια πράξεων παραγώγου δικαίου σχετικά με τη λειτουργία στην πράξη του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Γενικές παρατηρήσεις

Σύμφωνα με το Άρθρο 40 του Καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Καταστατικό ΕΣΚΤ), η ΕΚΤ απολαύει στην επικράτεια των κρατών μελών των αναγκαίων προνομίων και ασυλιών για την εκπλήρωση της αποστολής της, υπό τους όρους που καθορίζονται στο Πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Σύμφωνα με το άρθρο 23 του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών[8], το Πρωτόκολλο περί Προνομίων και Ασυλιών εφαρμόζεται :

- στην ΕΚΤ ως οργάνου ·
- στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΚΤ ·
- στα μέλη του Γενικού Συμβουλίου της ΕΚΤ ·
- στα μέλη του προσωπικού της ΕΚΤ.

Αυτό σημαίνει ότι όλα τα άρθρα του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών εφαρμόζονται άμεσα στην ΕΚΤ, εξαιρουμένου του άρθρου 15 το οποίο ορίζει ότι το Συμβούλιο (των Υπουργών) καθορίζει το καθεστώς των κοινωνικών παροχών. Ως τμήμα των όρων απασχόλησης, το καθεστώς των κοινωνικών παροχών πρέπει να καθοριστεί από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ.

Ορισμένα άρθρα του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών εφαρμόζονται χωρίς να είναι απαραίτητη η θέσπιση συμπληρωματικών μέτρων, για παράδειγμα το άρθρο 1 (απαραβίαστο των χώρων και των κτιρίων), το άρθρο 6 (για την υπηρεσιακή

---

8 Το Άρθρο 23 ενσωματώθηκε από το Πρωτόκολλο (αριθ.7) το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη ΕΚ για την τροποποίηση του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

μεταχείριση που επιφυλάσσεται στις διπλωματικές αποστολές σχετικά με την επικοινωνία) και το άρθρο 7 (έγκυρα πιστοποιητικά κυκλοφορίας). Πολλές διατάξεις του πρωτοκόλλου απαιτούν τη θέσπιση διατάξεων παραγώγου δικαίου για να εξασφαλισθεί η εφαρμογή τους. Μεταξύ αυτών των διατάξεων είναι τα άρθρα 12, 13, παράγραφος 2, και 14, τα οποία ορίζουν ότι οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό απολαύουν ετεροδικίας σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν υπόκεινται στις διατυπώσεις εγγραφής στα μητρώα αλλοδαπών, έχουν το δικαίωμα να εισάγουν ατελώς ορισμένα προσωπικά τους είδη, και ορίζουν τους κανόνες για το εθνικό φορολογικό καθεστώς στο οποίο υπόκεινται (όσον αφορά φόρους διαφορετικούς από το φόρο επί των αποδοχών). Σύμφωνα με το άρθρο 16, το Συμβούλιο προσδιορίζει τις κατηγορίες υπαλλήλων και λοιπού προσωπικού για τους οποίους εφαρμόζονται αυτές οι διατάξεις.

Το παρόν σχέδιο προτάσεως αποσκοπεί στην αντικατάσταση των αναφορών στο ΕΝΙ με αναφορές στην ΕΚΤ στον κατάλογο των θεσμικών ή άλλων οργάνων στα οποία εφαρμόζεται ο κανονισμός 549/69. Ο τροποποιημένος κανονισμός θα αρχίσει να ισχύει από την ημερομηνία ίδρυσης της ΕΚΤ.

Σχολιασμός του Άρθρου 1

Αυτό το άρθρο επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού του Συμβουλίου που προσδιορίζει τις κατηγορίες υπαλλήλων και λοιπού προσωπικού για τους οποίους εφαρμόζονται ορισμένα προνόμια και ασυλίες (στο προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων και, μέχρι την κατάργησή του, του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος) έτσι ώστε να συμπεριληφθούν στον εν λόγω κανονισμό τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και του Γενικού Συμβουλίου της ΕΚΤ, τα μέλη του προσωπικού της και οι δικαιούχοι συντάξεων.

Η κατάσταση της ΕΚΤ είναι ανάλογη με εκείνη του ΕΝΙ . Δεν πρόκειται για κοινοτικά όργανα κατά την έννοια του άρθρου 4 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αλλά τόσο η ΕΚΤ όσο και το ΕΝΙ απολαύουν των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Οι διατάξεις που θεσπίστηκαν για το ΕΝΙ χρησίμευσαν ως υπόδειγμα για την εφαρμογή στην ΕΚΤ του κανονισμού αριθ. 549/69.

Σύμφωνα με το άρθρο 109 Λ, παράγραφος 2, το ΕΝΙ τίθεται υπό εκκαθάριση μόλις ιδρυθεί η ΕΚΤ. Σύμφωνα με το άρθρο 23 του καταστατικού του ΕΝΙ, όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού του ΕΝΙ μεταβιβάζονται αυτομάτως στην ΕΚΤ. Η διάταξη για το ΕΝΙ στον Κανονισμό αριθ. 549/69 μπορεί έτσι να αντικατασταθεί από τη διάταξη για την ΕΚΤ.

Πρόταση Κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ) του Συμβουλίου για την τροποποίηση του Κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) αριθ. 549/69 περί καθορισμού των κατηγοριών των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους οποίους εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 12, του άρθρου 13, δεύτερη παράγραφος, και του άρθρου 14 του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

98/0059 (CNS)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη :

Τη Συνθήκη για την ίδρυση Ενιαίου Συμβουλίου και Ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

το Πρωτόκολλο περί των Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως τα άρθρα 16 και 23,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος,

τη γνώμη του Δικαστηρίου,

τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου,

(1) ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στο εξής καλουμένη «ΕΚΤ», θα συσταθεί μόλις διοριστεί η εκτελεστική της επιτροπή·

(2) εκτιμώντας ότι είναι σκόπιμο να επεκταθεί στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα η εφαρμογή του Κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) αριθμ. 549/69 του Συμβουλίου περί καθορισμού των κατηγοριών των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους οποίους εφαρμόζονται ορισμένες διατάξεις του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών των Κοινοτήτων, προκειμένου τα μέλη του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας να απολαύουν των ίδιων προνομίων, ασυλιών και διευκολύνσεων, λαμβανομένων υπόψη των καθηκόντων, των ευθυνών και της ειδικής κατάστασής τους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ

Άρθρο 1

Το άρθρο 4α του Κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) αριθμ. 549/69 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο :

"Άρθρο 4α

Με την επιφύλαξη του Άρθρου 23 του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσον αφορά τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και του Γενικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, απολαύουν των προνομίων και ασυλιών που προβλέπονται στο Άρθρο 12, στο Άρθρο 13, δεύτερη παράγραφος, και στο Άρθρο 14 του εν λόγω πρωτοκόλλου, τηρουμένων των όρων και των ορίων που προβλέπονται στα Άρθρα 1, 2 και 3 του παρόντος Κανονισμού :

- το προσωπικό της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας·
- οι δικαιούχοι συντάξεων αναπηρίας, αρχαιότητας ή επιζώντων που καταβάλλονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα "

Άρθρο 2

Ο παρών Κανονισμός αρχίζει να ισχύει από την ημέρα συστάσεως της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Ο παρών Κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ISSN 0254-1483

COM(97) 725 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR **01 06 09 10**

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-97-742-GR-C

ISBN 92-78-29799-2

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
L-2985 Λουξεμβούργο

25